

Sygn. akt I C 1896/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR del. Zygmunt Drożdżejko

Protokolant: stażysta Karolina Lipka

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **sp. z o.o. z siedzibą w S.**

przeciwko **A. S. (1), A. S. (2)**

o zapłatę

I. **oddala powództwo;**

II. **zasądza od strony powodowej (...)**

sp. z o.o. z siedzibą w S. solidarnie na rzecz pozwanych A. S. (1) i A. S. (3) kwotę 3617zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1896/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 12 marca 2015r.

Strona powodowa (...) spółka z o.o. w S. wystąpiła przeciwko A. S. (1) i A. S. (3) z pozwem o solidarne zasądzenie na ich rzecz kwoty 159031,89 zł wraz z odsetkami od dnia 02.08.2013r. do dnia zapłaty.

Na uzasadnienie roszczenia zostało wskazane, że pozwana A. S. (1) zawarła umowę pożyczki ze (...) w C., której nie spłaciła. Poręczycielem był jej mąż A. S. (3). Umowa została wypowiedziana. Zaległość wynosi 159031,89 zł. Po wypowiedzeniu wierzytelność przeszła na powoda na podstawie art. 509 kc.

Pozwali wniesli o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podnieśli zastrzeżenia co do cesji. Ponadto wskazali, że zarząd nie podjął uchwały o wypowiedzeniu. Podnieśli również, że A. S. (1) otrzymała pismo o konieczności zapłaty całej kwoty, ale zostało wskazane, że jak zapłaci ratę to w dalszym ciągu będzie mogła spłacać ratami. Chciała w terminie wpłacić ratę, ale wtedy okazało się że S. zamknął rachunek i nie mogła tego uczynić. W przypadku zasądzenia roszczenia wniosła o rozłożenie należności na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) (...) w C. w dniu 30.11.2007r. zawarła z pozwaną A. S. (1) umowę pożyczki nr (...). Poręczycielem umowy był A. S. (3). Pozwana A. S. (1) nie spłaciła wszystkich rat w związku z czym zarząd (...) (...) w C. podjął uchwałę o wypowiedzeniu umowy. Umowa została wypowiedziana. W piśmie z dnia 16.04.2012r. wezwano pozwanych A. S. (1) i A. S. (3) do zapłaty kwoty 3661,89 zł. w terminie 30 dni. Poinformowano, że spłata tej zaległości będzie oznaczać powrót do pierwotnego planu spłaty należności. Wskazano również, że 30.04.2012r. będzie wymagalna kolejna rata – 1703,40 zł. Pozwani od tej chwili nie spłacili nic. Pozwana A. S. (1) tłumaczyła się, że w określonym terminie chciała wpłacić ratę, ale rachunek był już zamknięty. 3.07.2012r. wystosowała pismo do S.-u o wyjaśnienie sytuacji. Potem dowiedziała się, że jej dług został przeniesiony na (...) spółka z o.o. w S. i podano jej numer konta na które ma spłacić zadłużenie. Jak dzwoniła to w (...)mówiono jej, że ma spłacić całe zadłużenie.

Dowód:

Umowa pożyczki i aneks k.22-24

Umowy przelewu wierzytelności k.25-26

Zawiadomienia o wypowiedzeniu umowy k.31-33

Powiadomienia i wezwania k. 74-103

Uchwała zarządu o wypowiedzeniu k.138

Pisma k.139-142

Pisma k.226 – 245

W pkt. 21 umowy kredytobiorca czyli A. S. (1) oświadczyła, że wyraża zgodę na dokonanie przelewu wierzytelności w przypadku przeterminowania całości lub części należności z tytułu udzielonej pożyczki na rzecz podmiotu systemu (...) spółka z o.o. w S..

W dniu 19.04.2013r. (...) (...) w C. zawarła umowę z (...) S.a.r.l. w L. o przelewie wierzytelności wynikającej z w/w umowy.

W dniu 19.04.2013r. (...) S.a.r.l. w L.zawarła umowę z (...) spółka z o.o. w S. o przelewie wierzytelności wynikającej z w/w umowy.

Dowód:

umowa pożyczki k.22-24

Umowa przelewu wierzytelności k.25

Umowa przelewu wierzytelności k.26

Aktualny stan zadłużenia pozwanych to kwota 159031,89 zł z odsetkami umownymi od dnia 2.08.2013r.

Dowód:

okoliczność bezsporna

Pozwani znajdują się w trudnej sytuacji finansowej. Właśnie kłopoty finansowe były przyczyną zaprzestania spłaty zadłużenia. Wcześniej A. S. (1) pracowała jako pośrednik finansowy. Obecnie zarabia 1300 zł netto, a mąż A. S. (3) zarabia 2000 zł netto. Na utrzymaniu nie mają nikogo. Przed 2012r. pozwani regulowali zaległości ale z opóźnieniem. Trwale zaprzestali regulowania zaległości w 2012r. Od otrzymania pisma z 16.04.2012r. nic nie wpłacili. Dzwonili do

powoda i chcieli restrukturyzacji, ale oni się nie godzili i mówili, że wymagana jest cała należność. Pozwani mają jeszcze inne zadłużenie.

Dowód:

dokumenty k.160-175

Zeznania pozwanej A. S. (1) k. 207

Ocena dowodów:

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanych albowiem są spójne i logiczne z wyjątkiem tej części w której A. S. (1) zeznawała, że nie miała możliwości wpłacania poszczególnych rat, a szczególności tej kwoty 3661,89 zł wskazanej w piśmie z 16.04.2012r. Sąd daje wiarę, że strona powodowa domagała się spłaty całej należności, ponieważ cała należność była wymagana. Tym niemniej z tego faktu nie można wysnuć wniosku, że nie można było płacić ratami, skoro był wskazany rachunek. Aby spłacić ratę nie trzeba było się pytać nikogo. Pozwana A. S. (1) była pośrednikiem finansowym i siłą rzeczy musiała posiadać wiedzę w tak podstawowym zakresie. Znamiennym jest również fakt, że nawet po wszczęciu procesu niczego nie wpłaciła. Pismo do S.-u o niemożności wpłaty wystosowała po prawie 2 miesiącach od zdarzenia.

Sąd dał wiarę dokumentom zgromadzonym w sprawie albowiem nikt nie kwestionował ich prawdziwości.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie nie jest uzasadnione.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa (...) spółka z o.o. w S. nie posiada legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa.

Zgodnie z art. 509. § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Zgodnie z art. 58 § 1 kc czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

Zgodnie z pkt. 21 umowy kredytobiorca czyli A. S. (1) oświadczyła, że wyraża zgodę na dokonanie przelewu wierzytelności w przypadku przeterminowania całości lub części należności z tytułu udzielonej pożyczki na rzecz podmiotu systemu (...) spółka z o.o. w S..

Ten zapis należy interpretować w ten sposób, że skoro pozwana A. S. (1) wyraziła zgodę na dokonanie przelewu wierzytelności na rzecz (...) spółka z o.o. w S. to a contrario nie wyraziła zgody na przelew tej wierzytelności na inny podmiot.

W przedmiotowej sprawie obrót wierzytelnością wyglądał następująco: Najpierw kredytodawca (...) (...) w C. przeniosła wierzytelności na rzecz (...) S.a.r.l. w L. a potem (...) S.a.r.l. w L.dokonał przelewu wierzytelności na rzecz (...) spółka z o.o. w S..

Ta pierwsza umowa przelewu wierzytelności tj. umowa pomiędzy (...) (...) w C., a (...) S.a.r.l. w L., jest nieważna, ponieważ jest sprzeczna z prawem tj. z art. 509 kc, ponieważ pozwana w umowie zgodziła się na przelew wierzytelności tylko na rzecz (...) spółka z o.o. w S. i nie wyraziła zgody na przelew wierzytelności na inny podmiot.

W przedmiotowej sprawie, umowa pomiędzy (...) S.a.r.l. w L., a (...) spółką z o.o. w S. jest bezskuteczna, albowiem (...) S.a.r.l. w L. nigdy nie nabył wierzytelności wobec A. S. (1), a zatem nie mógł przenieść praw, których sam nie posiadał.

Okoliczność, że ostatecznie to i tak wierzytelność nabyła (...) spółka z o.o. w S. tj. podmiot na który (...) w C. mógł przenieść wierzytelność pozostaje bez znaczenia, albowiem nie jest istotnym kto ostatecznie nabył wierzytelność tylko to, że S. nie mógł na nikogo innego przenieść wierzytelności. Skoro zawarł umowę z (...) S.a.r.l. w L. to ta umowa jest nieważna i nigdy ten podmiot nie nabył wierzytelności względem pozwanej A. S. (1), a zatem nie mógł jej przenieść skutecznie na inny podmiot.

Skoro powództwo jest nieuzasadnione wobec A. S. (1) to również jest nie uzasadnione względem A. S. (3), albowiem on jest poręczycielem. Zatem skoro nieważna była cesja wierzytelności względem A. S. (1) to również jest nieważna względem niego.

Gdyby jednak uznać, że dokonano skutecznie przelewu wierzytelności, to wtedy powództwo byłoby uzasadnione. W przedmiotowej sprawie doszło do skutecznego wypowiedzenia umowy kredytowej, a wynika to z uchwały zarządu i pism wysłanych do pozwanych (szczegółowo opisanych w stanie faktycznym). Zresztą pozwani nie kwestionowali podstaw do wypowiedzenia umowy, a jedynie podnoszone było, że w piśmie z 16.04.2012r. wezwano ich do spłaty określonej kwoty i w przypadku jej spłaty zadeklarowano, że będą mogli dalej spłacać kredyt w ratach. Nie oznaczało to jednak cofnięcia wypowiedzenia, a jedynie było wyrazem pewnego kompromisu, aby dać pozwany szansę spłaty kredytu, której być może nie byłoby gdyby żądano całej kwoty. Pozwana twierdziła, że uniemożliwiono jej spłatę, albowiem zamknięto rachunek. Nawet jeżeli tak było to nie mogło to spowodować braku podstaw do domagania się całej kwoty, ponieważ pozwana mogła zapłacić przelewem. Po pewnym czasie uzyskała numer konta w (...)i mogła spłacać ratami wg. starego harmonogramu. Tłumaczenia, że strona powodowa domagała się całej kwoty jest bez znaczenia, ponieważ wierzyciel musi przyjąć nawet częściową zapłatę. Pozwana pracowała jako pośrednik finansowy, a zatem powinna wiedzieć o takiej możliwości. Tymczasem powódka od 2012r. nie wpłaciła żadnej kwoty. Ta okoliczność przemawia również za brakiem podstaw do rozłożenia należności na raty, mimo faktu, że pozwani z przyczyn obiektywnych popadli w kłopoty finansowe.

O kosztach sądowych sąd orzekł na zasadzie art. 98 kpc. W skład zasądzonych kosztów wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika pozwanych w wysokości 3600 zł oraz opłata od pełnomocnictwa 17 zł. Razem 3617 zł.

Mając powyższe na uwadze orzec należało jak w sentencji wyroku.